

Familjen Fliviks nya orangeri har inneburit att de utnyttjar trädgården på ett helt annat sätt än tidigare.

”Vi har fått ett lantställe – i vårt eget hus!”

När garagetaket rasade in var det dags att tänka nytt hos familjen Flivik. Resultatet har blivit ett klorofylldoftande orangeri som överträffat alla förväntningar.

TEXT LISA ISING FOTO PERNILLA BERGDAHL

Emma och kompisen Olivia Ghosh på väg ut i trädgården.
Tack vare orangeriet utnyttjas trädgården hela året.

Den som inte vill titta på himlen genom orangeriets glastak kan välja trädgårdens hammock i stället. Hammock från Ikea.

Här bor: Gunilla och Gunnar Flivik med barnen Emma, 15 år och Calle, 18 år.

Jobbar med: Gunilla är ingenjör och Gunnar är läkare.

Huset: Ett 1920-talshus med tillbyggt orangeri i Lund.

När familjen Flivik en höstdag kom ut i garaget hade hela innertaket rasat ner över deras vita sportbil. Det blev startskottet för ett återbyggnadsarbete som skulle ge dem mycket mer än ett garage. Ett nytt orangeri har förändrat hela deras sätt att leva i sitt hus och sin trädgård.

– Vi kallar det för vårt sommarställe! Frågan är alltid om vi ska äta ”i stan”, det vill säga i köket, eller ”på landet”, i orangeriet, säger Emma.

Breda dubbeldörrar leder in i den nya glasade delen av huset. Ljuset flödar och luften nästan ångar av klorofyll. Här frodas citrusfrukter, fikon, vin, banan, nerium och olivträd. Kristallkronan och den blommiga soffan gör att rummet ändå känns som en del av det övriga huset. Här, i gränslandet mellan inne och ute, har familjens sin givna samlingsplats som inspirerar till både umgänge och odling.

– Jag hade drömt om en glasveranda i över tio år. Med garagekatastrofen fick vi anledning att ta tag i den drömmen, minns Gunilla Flivik.

Men det blev ingen glasveranda. När garaget ändå skulle återuppbyggas, var det lika bra att göra något åt den gamla källaren. När källaren röjdes ur behövdes ett enkelt skjul att förvara allting i. Där någonstans kom Bernt Nilsson in i bilden, pappa till dottern Emmas dagis-kompis, och arkitekt.

Bernt Nilsson föreslog ett rejält förråd bakom en vacker mur av återanvänt tegel i stället för ett provisoriskt skjul. Och han ritade ett orangeri. Ett sådant kunde förbinda huset med trädgården på ett naturligt sätt, utan att få husets proportioner att kantra.

– Hjälp, så mycket vill vi inte! Det kommer att bli jättedyrt sa vi och var alldeles förskräckta, minns Gunilla.

Men arkitekten fick familjen att överge tankarna på provisoriska lösningar. Processen tog tid, ritningar diskuterades och inte minst Gunnar deltog praktiskt och letade byggmaterial. Allt tegel hittades exempelvis i Helsingborg, när det gamla sockerbruket revs.

I dag är familjen lycklig över att de engagerade en arkitekt och vågade tänka långsiktigt. Huset har inte bara fått en ny del. Hela boendet har fått nya kvaliteter.

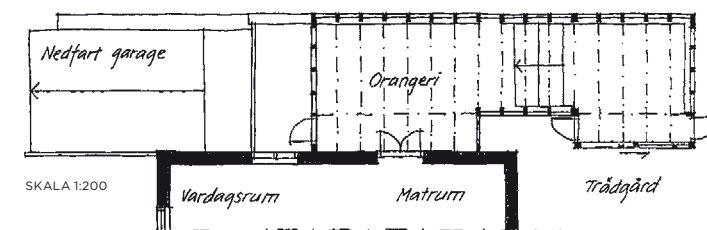
Tack vare golvvärme har familjen kunnat fira två jular ”på landet”. Rummet lockar till umgänge och alla njuter av det på sitt eget vis. Barnen Emma och Calle hänger med kompisar eller har fest. Föräldrarna bjuder på middag under glastaket och mamma Gunilla slänger sig gärna i soffan med en filt efter jobbet. Här kan man titta upp i himlen, även under den svala årstiden.

– Stjärnhimlen är också fin, säger hon.

Men nu i vårljuset gnistrar regnbågar i kristallkronans prismor. Tre djupa trappsteg leder ner till marknivå, en bra plats för en sittpaus. Härifrån ser man ut över det praktfullt blommande körsbärsträdet och resten av trädgården.

När det är varmt fläktar vinden genom den öppna skjutdörren hela dagarna. Ett par träskor och uppstammade växter i krukor markerar gränsen mellan ute och inne. Snart är det dags att skicka alla exotiska växter på grönbete ut i trädgården.

– Det känns som vi har fått en ny trädgård på köpet, säger Gunilla, på väg ut för att plantera ut det senaste växtfyndet.

Det 35 kvm stora orangeriet skulle inte bara bli en förlängning av villan. Därför är det lite förskjutet i förhållande till huvudbyggnaden. Glastaket's nock ligger inte heller dikt mot fasaden.

I trappan ner till orangeriets markplan trängs krukor med citron, fikon, apelsiner och banan.

DET BÄSTA MED ORANGERIET

» Stjärnhimlen och att trädgården har kommit nära!

» Ett ställe för coola fester och ett skönt ställe att koppla av på.

» Vi har fått ett lantställe – i vårt eget hus!

Från vänster:
Gunnar bär ut en av krukorna från orangeriet till den lilla balkongen ovanför garaget. Räcket har byggts i flera olika höjder för att skapa dynamik åt den lilla platsen.

Det majestätiska körsbärsträdet är mittpunkten i familjen Fliviks trädgård.

Trädgårdens magnolia är i full blomning.

ARKITEKT BERNT NILSSON

Hur såg grundidén ut?

– Den gick ut på att skapa en glasad tillbyggnad som kunde binda samman det ursprungliga huset och trädgården. Det skulle inte vara något ängsligt påhäng, utan en självständig byggnad. Ändå skulle det tydligt höra samman med 1920-talsvillan.

Hur har ni åstadkommit det, rent konkret?

– Jag har jobbat mycket med kontraster som ute-inne, gammalt-nytt, tungt-lätt. Orangeriet fick inte bara bli en glaslåda, utan följer en engelsk tradition med en bas av tegel. Tillbyggnadens position är en smula förskjuten, för att inte bara bli en förlängning av villan. Av samma anledning ligger glastaket's nock inte dikt mot 20-talsfasaden.

Orangeriet har en egen ingång med lägre takhöjd. Varför det?

– Man behöver en mental förberedelse mellan ute och inne, något att komma in i. Bara en dörr mitt på fasaden, det går inte. Förr kallades det entré, på smäländska säger vi förstukvist.

Från vänster:
Trädgårdens kungsängsliljor har precis slagit ut.

Gunilla Flivik har fått fler krukor att ta hand om sedan huset fick ett orangeri. Patinerade krukor från Lilla Fiskaregatans trädgårdsbutik i Lund.

Från vänster:
Plats för en stunds vila i skuggan. Stolen kom med huset. Hatt, Lilla Fiskaregatans trädgårdsbutik. Pläd, Lexington.

Kristallkronan och den blommiga soffan gör att orangeriet känns som en del av det övriga huset. Soffa, Ilva. Turkos pläd från Tricia Guild. Kristallkronan är ett auktionsfynd.

Orangeriet, som är byggt i två plan för att skapa kontakt mellan huset och trädgården, har fått en markerad entré, en förstukvist, i markplanet.